

TRESC:

Pol:

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

538 — nr 454 z dnia 19 listopada 1957 r. w sprawie zasad wyrównywania różnic cen, podziału zysku oraz finansowania środków obrotowych państwowych przedsiębiorstw przemysłu terenowego 809

ZARZĄDZENIA:

539 — nr 253 Prezesa Rady Ministrów z dnia 21 listopada 1957 r. w sprawie przekazania Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych niektórych uprawnień Prezesa Rady Ministrów 811

540 — Ministra Przemysłu Ciepłego z dnia 12 listopada 1957 r. zmieniające zarządzenie z dnia 21 sierpnia 1957 r. w sprawie przydziałów, rozdzielników, uzgodnień dostaw oraz warunków dostawy wyrobów hutniczych, odlewów stalowych i wyrobów kutych 811

541 — Ministra Komunikacji z dnia 11 listopada 1957 r. zmieniające zarządzenie z dnia 4 lipca 1953 r. w sprawie zatwierdzenia instrukcji o prowadzeniu ewidencji pojazdów mechanicznych przez jednostki organizacyjne administracji państwowej, gospodarki uspołecznionej, organizacji politycznych i społecznych 812

542 — Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 30 października 1957 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody 812

538

UCHWAŁA Nr 454 RADY MINISTRÓW

z dnia 19 listopada 1957 r.

w sprawie zasad wyrównywania różnic cen, podziału zysku oraz finansowania środków obrotowych państwowych przedsiębiorstw przemysłu terenowego.

I. Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Uchwała niniejsza dotyczy działających na zasadach rozrachunku gospodarczego państwowych przedsiębiorstw przemysłu terenowego podległych powiatowym, miejskim bądź wojewódzkim radom narodowym, zwanych w dalszym ciągu uchwały „przedsiębiorstwami”.

2. Za przedsiębiorstwa przemysłu terenowego należy uważać jedno bądź wielozakładowe przedsiębiorstwa nadzorowane przez wojewódzkie zarządy przemysłu, wojewódzkie zarządy przemysłu materiałów budowlanych i wojewódzkie zarządy młynów, których działalność polega na:

- 1) wytwarzaniu lub przerobie artykułów rynkowych, zaopatrzeniowych i inwestycyjnych bądź na świadczeniu usług
- 2) eksploatacji złóż węgla brunatnego, torfu, kruszywa itp.,
- 3) skupie surowców do przerobu w innych przedsiębiorstwach,
- 4) zbywaniu artykułów wytworzonych przez inne przedsiębiorstwa.

3. Uchwała niniejsza dotyczy przedsiębiorstw geologiczno-badawczych, remontowo-budowlanych i laboratoriów badawczych, jeżeli przedmiotem ich działalności jest w przeważającej mierze wykonywanie usług na rzecz przedsiębiorstw, o których mowa w ust. 2.

4. Minister Finansów upoważniony jest do rozciągnięcia w porozumieniu z Ministrem Handlu Wewnętrznego przepisów niniejszej uchwały na przedsiębiorstwa przemysłowe nadzorowane przez wojewódzkie zarządy handlu.

II. Wyrównywanie cen.

§ 2. Wojewódzkie komisje cen mogą w granicach swych uprawnień do ustalania cen (opłat) upoważnić przedsiębiorstwa do ich ustalania w porozumieniu z odbiorcą (zleceniodawcą) na podstawie instrukcji wydanej przez Prezesa Państwowej Komisji Cen.

§ 3. 1. Jeżeli przedsiębiorstwo nie zostało upoważnione do ustalenia ceny w trybie przewidzianym w § 2, a ustalona

na dany wyrób lub usługę cena nie pokrywa kosztów własnych i 5% zysku, przedsiębiorstwo przed podjęciem produkcji wyrobu lub przystąpieniem do świadczenia usługi powinno uzyskać od prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej zobowiązanie do wyrównania różnicy między planowanym kosztem własnym wyrobu lub usługi wraz z 5% zysku a ustaloną ceną.

2. Jeżeli prezydium wojewódzkiej rady narodowej odmówi przyjęcia zobowiązania, o którym mowa w ust. 1, przedsiębiorstwo może podjąć produkcję deficytowego wyrobu lub przystąpić do świadczenia deficytowej usługi jedynie wówczas, gdy nie spowoduje to nierentowności całej działalności przedsiębiorstwa.

§ 4. 1. Na pokrycie różnic cen, o których mowa w § 3 ust. 1, właściwe ministerstwa otrzymują z budżetu centralnego środki pieniężne, które przekazują prezdyjom wojewódzkich rad narodowych.

2. Prezydium wojewódzkich rad narodowych mogą zaciągać zobowiązania, o których mowa w § 3 ust. 1, jedynie w granicach środków pieniężnych przekazanych im przez ministerstwa na pokrycie różnic cen zgodnie z ust. 1.

III. Podział zysku.

§ 5. Zysk przedsiębiorstw dzieli się na:

- 1) wpłatę do budżetu terenowego,
- 2) odpisy na fundusz zakładowy,
- 3) odpisy na fundusz rezerwowy,
- 4) odpisy na fundusz rozwoju.

§ 6. 1. Prezydium właściwych rad narodowych ustala w 1958 r. stawki wpłat z zysku do budżetu nie wyższe od przewidzianych w załączonej tabeli.

2. W wyjątkowych, gospodarczo uzasadnionych przypadkach prezydium wojewódzkich rad narodowych mogą w roku 1958 stawki wpłat z zysku do budżetu podwyższyć.

§ 7. Zasady i tryb dokonywania odpisów z zysku na fundusz zakładowy ustalają odrębne przepisy.

§ 8. 1. Na fundusz rezerwowy przedsiębiorstwa odpisują część zysku w wysokości ustalonej przez prezydium właściwej rady narodowej, nie przekraczającej jednak 10% planowanego rocznego osobowego funduszu płac przedsiębiorstwa. Z chwilą zakumulowania sumy wynoszącej 10% planowanego rocznego osobowego funduszu płac przedsiębiorstwa odpisy na fundusz rezerwowy ustają.

2. Środki funduszu rezerwowego służą na pokrycie strat przedsiębiorstwa.

§ 9. 1. W razie poniesienia przez przedsiębiorstwo straty przekraczającej wysokość posiadanego w danym okresie funduszu rezerwowego bank zmniejsza wypłatę środków pieniężnych na płace o sumę przekroczenia.

2. W przypadku przewidzianym w ust. 1 brakującą na wypłatę wynagrodzeń sumę przedsiębiorstwo otrzymuje z budżetu właściwej rady narodowej. Otrzymana dotacja podlega wpłacie do budżetu najpóźniej w ciągu 6 miesięcy od daty jej otrzymania. Podejmując decyzję o wypłacie brakującej sumy, prezydium rady narodowej powinno jednocześnie przedsięwziąć środki w kierunku uzdrowienia gospodarki przedsiębiorstwa bądź zarządzić jego likwidację w przepisany trybie.

3. Przepisy o bankowej kontroli funduszu płac pozostają w mocy.

§ 10. Część zysku pozostającą po dokonaniu wpłat do budżetu oraz odpisów na fundusz zakładowy i fundusz rezerwowy przeznaczają się na fundusz rozwoju przedsiębiorstwa.

IV. Finansowanie środków obrotowych.

§ 11. Na dzień 1 stycznia 1958 r. nastąpi wyrównanie środków własnych przedsiębiorstw z uwzględnieniem planowanych pasywów stałych do wysokości normatywów (w przedsiębiorstwach obrotu towarowego z ograniczeniem normatywu na towary do wysokości 30%) w drodze przejścia przez budżet terenowy właściwej rady narodowej nadwyżek środków obrotowych przedsiębiorstw oraz sfinansowania z tego budżetu niedoborów środków obrotowych przedsiębiorstw.

§ 12. 1. Normatywy środków obrotowych (z wyjątkiem normatywów na dzień 1 stycznia 1958 r.) oraz ich wzrost bądź zmniejszenie w ciągu roku ustalają przedsiębiorstwa we własnym zakresie.

2. Przedsiębiorstwa obowiązane są jednak przestrzegać metod normowania środków obrotowych ustalonych przez jednostki nadrzędne.

§ 13. 1. Niedobory środków obrotowych na początek roku (z wyjątkiem niedoborów na dzień 1 stycznia 1958 r.) oraz wzrost środków obrotowych w ciągu roku podlegają pokryciu z:

- 1) funduszu rozwoju przedsiębiorstwa,
- 2) kredytu bankowego.

2. Nadwyżki środków obrotowych przedsiębiorstwa (z wyjątkiem nadwyżek na dzień 1 stycznia 1958 r.) przeznaczają się na zwiększenie jego funduszu rozwoju.

V. Fundusz rozwoju przedsiębiorstwa.

§ 14. Na fundusz rozwoju przeznaczają się:

- 1) część zysku zgodnie z § 10,
- 2) nadwyżki środków obrotowych zgodnie z § 13 ust. 2.

§ 15. 1. Środki z funduszu rozwoju przedsiębiorstwa przeznaczają się w pierwszej kolejności na uzupełnienie niedoboru bądź wzrost własnych środków obrotowych w granicach normatywów z uwzględnieniem pasywów stałych (w przedsiębiorstwach obrotu towarowego z ograniczeniem normatywu na towary do wysokości 30%).

2. Pozostałe środki z funduszu rozwoju przedsiębiorstwa przeznaczają się na fundusz inwestycyjny gromadzony na odrębnym rachunku bankowym przedsiębiorstwa.

§ 16. 1. Jeżeli potrzeby przedsiębiorstwa w zakresie uzupełnienia niedoboru bądź wzrostu własnych środków obrotowych w granicach normatywu wyprzedzają w czasie wygospodarowanie funduszu rozwoju przedsiębiorstwa, bank może udzielić przedsiębiorstwu kredytu podlegającego spłacie z wygospodarowanego następnie funduszu rozwoju przedsiębiorstwa.

2. Bank może udzielić kredytu przedsiębiorstwom obrotu towarowego w granicach 70% normatywu na towary.

VI. Przepisy końcowe.

§ 17. Minister Finansów określi tryb rozliczeń przedsiębiorstw z budżetami terenowymi oraz w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami tryb dokonywania odpisów na fundusze: rezerwowy, rozwoju i inwestycyjny.

§ 18. W odniesieniu do przedsiębiorstw objętych niniejszą uchwałą traci moc uchwała nr 102 Rady Ministrów z dnia 5 lutego 1955 r. w sprawie rozliczeń z budżetem centralnym i budżetami terenowymi z tytułu zysków i strat oraz środków obrotowych (Monitor Polski Nr A-21, poz. 205).

§ 19. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1958 r.
Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

Załącznik do uchwały nr 454 Rady Ministrów z dnia 19 listopada 1957 r. (poz. 538).

TABELA WPŁAT Z ZYSKU DO BUDŻETU

Procentowy udział nakładów osobowych w kosztach ogółem	% wpłat przy rentowności do 5%
do 10	30
powyżej 10 — 15	28
" 15 — 20	26
" 20 — 25	24
" 25 — 30	22
" 30 — 35	20
" 35 — 40	18
" 40 — 45	16
" 45 — 50	14
" 50 — 55	12
" 55	10

Przy rentowności powyżej 5% wysokość stawki procentowej wpłat do budżetu zwiększa się o różnicę między osiągniętą rentownością a 5% rentownością (z zaokrągleniem do

0,1%). Np. przy rentowności 11,4% i udziale nakładów osobowych w kosztach ogółem 25% stawka wpłat do budżetu wyniesie 24% plus 6,4%, czyli 30,4%.